

ψάμμιος (Ol. 2, 179) ‘ἀριθμὸν περιπέφευγεν’, καὶ τὸ παρὰ τὴν φύσιν εὐθὺς ἀόριστον καὶ ἀπειρόν ἐστιν. ἀληθεύειν μὲν γὰρ ἀπλῶς ψεύδεσθαι δ’ ἀπειραχῶς παρέχει τὰ πράγματα· καὶ ὁνθμοὶ καὶ ἀρμονίαι λόγους ἔχουσιν, ἢ δὲ πλημμελοῦσιν ἄνθρωποι περὶ λύραν καὶ φόδην καὶ ὅρχησιν, οὐκ F ἂν τις περιλάβοι. καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὐτοῦ φησιν ὅτι

‘σχήματα δ’ ὅρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ’ ἐνὶ πόντῳ κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή’ (fr. 3 Bergk I 65 D.),

10 καὶ Χρύσιππος (St. V. Fr. II 210) τὰς ἐκ δέκα μόνων ἀξιωμάτων συμπλοκὰς πλήθει φησὶν ἑκατὸν μυριάδας ὑπερβάλλειν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἥλεγξεν “Ιππαρχος, ἀποδείξας ὅτι τὸ μὲν καταφατικὸν περιέχει συμπεπλεγμένων μυριάδας δέκα καὶ πρὸς ταύταις <τρισ>χίλια τεσσαράκοντ”
15 ἐννέα, τὸ δὲ ἀποφατικὸν αὐτοῦ μυριάδας τριάκοντα μίαν |

733 καὶ πρὸς ταύταις ἐνακόσια πεντήκοντα δύο· Ξενοκράτης (fr. 11 H.) δὲ τὸν τῶν συλλαβῶν ἀριθμόν, δν τὰ στοιχεῖα μιγνύμενα πρὸς ἄλληλα παρέχει, μυριάδων ἀπέφηνεν εἰκοσάκις καὶ μυριάκις μυρίων. τί δὴ θαυμαστόν ἐστιν εἰ,
20 τοσαύτας μὲν ἐν ἑαυτῷ τοῦ σώματος δυνάμεις ἔχοντος, τοσαύτας δὲ διὰ σίτων καὶ ποτῶν ἐπεισαγομένου ποιότητας ἐκάστοτε, χρωμένου δὲ κινήσει καὶ μεταβολαῖς μήτε καιρὸν ἔνα μήτε τάξιν ἀεὶ μίαν ἔχούσαις, αἱ πρὸς ἄλλήλας συμ-
B πλοκαὶ τούτων ἀπάντων ἐστιν ὅτε καινὰ καὶ ἀσυνήθη νοσή-
25 ματα φέρονται; οἷον δὲ Θουκυδίδης (II 50) ἴστορεῖ τὸν Ἀθήνησι λοιμὸν γενέσθαι, τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὸ μὴ σύντροφον μάλιστα τῷ τὰ σαρκοφάγα μὴ γεύεσθαι τῶν νεκρῶν· οἱ δὲ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν νοσήσαντες, ὡς Ἀγαθαρχίδας (FHG III 195) ἴστόρηκεν, ἄλλοις τε συμπτώ-
30 μασιν ἔχοήσαντο καινοῖς καὶ ἀνιστορήτοις, καὶ δρακόντια